

ПРАВА НА ВОЛЮ

№6 (211)
2007

Праваабарончы бюлетеңь

...Быць гаспадарамі у сваёй краіне

Зеарот Старышыні
Рады Беларускай
Народнай Рэспублікі
Іевонкі СУРВІЛЛЫ

“Дарагія Суродзічы Беларусы! Ад імя Рады Беларускай Народнай Рэспублікі вітаю вас з нашым вялікім нацыянальным съвятам – Днём 25 Сакавіка.

25 сакавіка 1918 году Беларускі народ абвясьціў съвету, што ён скідае са свайго kraя апошняе ярмо дзяржаўнай залежнасці і абвяшчуе Беларускую Народную Рэспубліку незалежнай і вольнай дзяржавай.

На жаль, ня змог тады наш аслаблены вайною народ абараніць сваю маладую Рэспубліку ад новай няволі. І ня мелі мы прыцеляю у съвеце, якія б за нас заступіліся. Пачаўся новы перасьлед. Чужакі гэтым разам фізічна нішчылі нашых найлепшых людзей, выкаранялі нашу мову, нашыя ад вечныя хрысьціянскія каштоўнасці. Нішчылі нас і казалі, што яны нашыя “браты”. Нажаль, некаторыя з нас ім паверылі. Адасюль верылі. Толькі падзеі апошняга часу іх пераканалі, што народ наш зажыве щасціліва адно тады, калі будзе сам гаспадаром у сваёй хаце.

Дарагія Суродзічы, нашая будучыня сёньня у нашых руках. Ад нас залежыць, ці мы будзем гаспадарамі ў сваёй хаце, ці будзем надалей жыць, дастасоўваючыся да чужых жаданьняў.

Нашае нацыянальнае съвята – Дзень Волі – найлепшая нагода, каб паказаць съвету і самім сабе, што мы народ паўнавартасны, што мы здольныя ня толькі быць гаспадарамі ў сваёй краіне, але што мы здольныя быць добрымі гаспадарамі. Адзінае, чаму нам трэба зноў навучыцца – гэта любіць і шанаваць адзін аднаго, бо ўсе мы Беларусы, усе мы сыны і дочки тae самае беларуское зямлі.

Дык з вялікай надзеяй з'явітаўся сёньня да ўсіх Вас, дарагія мае суродзічы Беларусы, дома і на чужыні: пакажыце ў дзень 25 Сакавіка, што мы з'яднаны народ і што разам мы здольныя адрадзіць наш край, каб перадаць нашим дзесяцям і ўнукам не “апошнюю дыктатуру ў Эўропе”, а вольную Беларускую Народную Рэспубліку.

Дык памажы нам Божа!
Жыве Беларусь!

Праваабарончыя матэрыялы можна
таксама працягітаць на сайтах:
www.spring96.org;
www.charter97.org; www.baj.ru



Менск, 25 сакавіка.

Паразуменія не атрымалася

Съвяткаваньне Дня Волі ў Беларусі зноў скончылася затрыманнямі ўдзельнікаў акцыяў у многіх гарадах краіны

У беларускіх уладаў упершыню за апошнія гады быў шанец паказаць сваё імкненне да грамадзянскага міру і згоды ў краіне. Калі і сапраўды яны за незалежнасць Беларусі, пра што блісконца цвердзіць А.Лукашэнка, то съвята 25 Сакавіка і ёсьць той дзень, які аб'ядноўвае і павінен аб'ядноўваць ўсіх грамадзянаў дзяржавы. У гэты дзень у 1918 годзе было абвешчанае ўтварэн-

не незалежнай Беларускай Народнай Рэспублікі – першай сапрауды беларускай дзяржавы. Аднак улады свой шанец напоўніцу не скарысталі. Не хапіла ў іх моцы і жаданьня нават у Менску дазволіць дэмакратычным сілам правесьці шэсцьце і мітынг. Адзінае, што яны зрабілі, наладзілі ў сталіцы краіны паралельнае съвяткаваньне на двух пляцоўках з кан-

(Працяг на стар. 2)

Паразуменъня не атрымалася

(Пачатак на стар. 1)

Цэратамі поп- і рок-выкананаўцау. І тое з мэтай, каб адцягнуць моладзь ад удзелу ў "апазыцыйных" мерапрыемствах. У астатнім жа ўсё было амаль так, як і раней, як і летась, пазалетася: вымусілі калоны дэмантрантаў памаршыраваць па горадзе, арыштавалі некалькі дзясяткаў чалавек...

А пачалося ўсё з таго, што прыблізна а палове на два наццатую гадзіну Каstryчніцкая (Каліноўскага) плошча, дзе меркаваўся збор удзельнікаў сьвяткаваньня Дня Волі, была перакрытая металічнымі парэнчамі ад цырку да "Макдональдсу". На станцыі метро "Каstryчніцкая" перасталі спыняцца цягнікі, аўтобус №100 на прыпынку таксама. На ўсіх сумежных з плошчай вуліцах стаялі дзясяткі крытых грузавікоў і аўтобусаў з унутранымі войскамі і амапаўцамі. Удзельнікі съвята да плошчы падысьці не моглі і таму пачалі зьбірацца вакол выстаўленай агароджы.

Прыкладна ў 12.10 амапаўцы пачалі выціскаць людзей з пляцоўкі каля цырку і накіроўваць у бок плошчы Перамогі. У 12.20 у раёне вуліцы Леніна адбыліся першыя сутыкненныя паміж амапаўцамі і ўдзельнікамі акцыі. У раёне ГУМу знаходзіліся амбасадары Германіі, Францыі, Літвы, Латвіі, Эстоніі, Славакіі, Румыніі, Польшчы і ЗША, і ўсё адбывалася на іх вачах. Дэмантрантаў разьбілі на дзьве калоны: адну амапаўцы пачалі выціскаць да Палацу Спорту на праспекце Пераможцаў, другую – у бок плошчы Перамогі. Праз гукаўзмазнільнікі ўвесь час ідзе запалохваньне, што акцыя несанкцыянаваная і будзе ўжытая фізічна сіла.

Мітынг каля Палацу спорту Аляксандру Мілінкевічу правесці не ўдалося: сьпецназаўцы выцесьнілі людзей з праспекту Пераможцаў за будынак кінатэатру "Масква". Другая ж калона дэмантрантаў на чале з Вінцуком Вячоркам дайшла да Акадэміі Навук. Удзельнікі акцыі вырашылі не ісьці на плошчу Бангалор, куды іх накіроўвалі ўлады, а спыніліся на пляцоўцы каля Акадэміі навук. Дэмантранты дачакаліся калону, якая ішла з цэнтра гораду разам з Аляксандрам Мілінкевічам і Анатолем Лябедзькам.

На плошчы каля Акадэміі навук адбыўся мітынг. У ім узялі ўдзел лідэр аб'яднаных дэмсаў Аляксандр Мілінкевіч, старшыня Партыі БНФ Вінцук Вячорка, лідэр Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька і іншыя. Выступілі еўрапейскія палітыкі, а таксама прадстаўнікі Азербайджану і Рәсей.

Лідэр Партыі БНФ Вінцук Вячорка зачытала вітанье ад старшыні Рады БНР Івонкі Сурвіглы. Аляксандр Мілінкевіч у сваім выступе сказаў: "Народ – адзіная крыніца ўлады. Мы – крыніца ўлады, гэта наша краіна, гэта наш горад, гэта нашыя вуліцы... Яны адгарадзіліся ад нас каменнаю сцяной. Яны думаюць жыць у гэтай крэпасці вечна. Ня выйдзе – нас большасць. І мы пераможам. Гэта ўлада ўпадзе пад грузам сваёй хлускіні, упадзе сама. Але мы мусім дапамагчы ім зрабіць гэта, падштурхнуць. Бо ня можа быць у цэнтры Еўропы недэмакратычнай краіны..."

Слова на мітынгу бралі віцэ-сцілікер Еўрапарламенту Януш Анышкевіч, прадстаўнікі Рәсей – дэпутат расейскай Дзярждумы Уладзімір Рыжкоў і лідэр Саюзу правых сілаў Мікіта Бялыкі. Уладзімір Рыжкоў, у прыватнасці, сказаў: "Рәсей не патрэбная дыктатарская Беларусь. Рәсей патрэбная дэмакратычная, вольная Беларусь, частка еўрапейскай сям'і. Жыве вольная Расея, жыве вольная Беларусь! Свабоду беларускім палітэньняволеным!"

На мітынгу выступілі дачка палітэньняволенага Аляксандра Казуліна — Юлія, праваабаронца Алех Волчак, акацімік Аляксандр Вайтовіч, прадстаўнік прадпрыемніцтва Аляксандр Макаеў ды іншыя.

Пасля мітынгу частка дэмантрантаў накіравалася на канцэрт да Нацыянальнай бібліятэki.

Міліцыянты і амапаўцы паводзілі сябе больш стрымана, у параўнанні з мінулымі гадамі. Тым ня менш, "норму" сваю выканалі: больш за сорак арыштаваных – вось вынік дэмантранцыі і мітынгу 25 сакавіка ў Менску і Беларусі.

26 сакавіка кіраўнік менскай міліцыі генерал Кульшоў на сустрэчы з журналістамі сказаў, што ўдзельнікі мерапраўляння ўзбраеныя зброёй не былі. (Працяг на стар. 6)



На сцымках:
Менск, 25 сакавіка.

Рашэнъне аб забароне шэсьця і мітынгу – неабгрунтаванае амежаванье правоў

Заява Праваабарончага цэнтру “Вясна”

Свабода мірных сходаў, сва-
бода выказвання сваіх поглядаў,
меркаваньняў і перакананьняў, у
тым ліку — права на мірны пратэст,
зьяўляюцца аднымі з асноўных
грамадзянскіх правоў чалавека.
Грамадзянам Беларусі гэтыя пра-
вы гарантаваныя Канстытуцыяй
краіны, а таксама шэрагам між-
народных актаў — Усеагульнай
дэкларацыяй правоў чалавека,
Пактам аб грамадзянскіх і палітыч-
ных правах.

Акцыя 25 сакавіка запланаваная
як съяткованье ўгодкаў абавяш-
чэння Беларускай Народнай Рэспу-
блікі з выключна мірнымі мэтамі і
характарам правядзенія. У сувязі з
гэтым мы заклікаем улады Беларусі
прыняць меры па забесьпячэнні
канстытуцыйных правоў грамадзя-
наў і адмяніць рашэнне Менгарвы-
канкаму ад 19 сакавіка.

Мы выказываем занепакоена-
сць у сувязі з папярэджаньнем
прокуратуры адносна магчымага

перасъеду арганізатораў і ўдзель-
нікаў мірнай акцыі і расцэньваем да-
дзены крок як акцыю прывентыўнага
узы́зэяньня і падрыхтоўку ўладаў
да сілавых дзеяньняў.

Мы патрабуем спыніць затры-
маныні актыўістай дэмакратычнага
руху напярэдадні запланаванай ак-
цыі і ўстрымацца ад выкарыстання
сілы супраць мірных дэмандрантаў
падчас яе правядзенія.

Менск,
19.03.2007 г.

Штрафы і арышты

Сыліс актыўістаў дэмакратычных партыяў і рухаў, затрыманых 25 сакавіка:

1. Раман Юргель, праваабаронца
з Гародні

2. Але́сь Астроўскі, сябра БНФ,
Гародня

3. Мікола Воран, Гародня

4. Віктар Жылінскі, АГП, Рагачоў

5. Уладзімір Тамковіч, актыўіст
партыі АГП, Рагачоў

6. Дзымітрый Шыманскі, стар-
шыня гарадзкой арганізацыі Партыі
БНФ, Берасьце

7. Валерый Пуціцкі, БНФ, Рэчыца
судзьдзя Святлана Пырх, двое су-
так арышту за дробнае хуліганства

8. Антон Стасюк, Берасьце

9. Валерый Шчукін, адпушчаны
да суда

У Віцебску:

10. Ханенка Святлана, непаўна-
гадовая, адпушчаная

11. Падвойская Алена, непаўна-
гадовая, адпушчаная

12. Каваленка Сяргей, аштрафаваны
на 3 базавыя велічыні

13. Літвінава Ганна

14. Залесская Алена, аштрафаваная
на 2 базавыя велічыні

15. Талпыга Ян, партыя КХП-
БНФ, аштрафаваны на 2 базавыя
велічыні

16. Бурыкін Іван

17. Дзяржкаўцаў Ян, аштрафаваны
на 2 базавыя велічыні

18. Барадуля Дзымітрый

19. Токараў Уладзя, партыя
БНФ

20. Калантаеў Дзіма

21. Калантаева Юля

22. Калантаева Вольга

23. Юрась Сыціанаў, журналіст
радыё "Палонія"

24. Каракевіч Дзымітрый, партыя
Статкевіча

25. Аляксей Гаўруцікаў, партыя
Статкевіча

26. Сяргей Стральцоў, Магілёў,
адпушчаны

27. Але́сь Пазняк, Сянно, партыя

тыя КХП-БНФ, затрыманы да суда
28. Барыс Хамайда, Віцебск,
партыя КХП-БНФ, затрыманы да
суда

29. Уладзімір Русакевіч, Менск,
складзены пратакол, адпушчаны

30. Рыгор Нежнікаў, Менск

31. Павел Батуеў, Менск, адпуш-
чаны паслья гутаркі

32. Раман Пацалеў, Гародня

33. Максім Рудкоўскі, Гародня

34. Юрый Жыдовіч, БНФ, Бе-
расьце, складзены пратакол за рас-
пайсюд друкаванай градукцыі

35. Марына Найдзіц, Менск,
выпушчаная паслья гутаркі

36. Ян Лагвіновіч, рэдактар ма-
ладэчанскай газеты "За Маладэч-
на!", адпушчаны паслья гутаркі

37. Марына Лагвіновіч, выпуш-
чаная

38. Хадвінскі Юры, у Першамай-
скім РАУСе

39. Ціхановіч, дзяўчына, у Пер-
шамайскім РАУС

40. Галахадз Дзяніс, зьбіты пры

затрыманьні, знаходзіцца ў Перша-
майскім РАУС

41. Гальшак Сяргей, у Перша-
майскім РАУС

42. Астрошчанкаў Аляксандар,
Фрунзенскі РАУС

43. Цішкевіч Тацяна, Менск, су-
дом Фрунзенскага раёну асуджаная
да 15 базавых велічыні

44 Сыцепаненка Аляксандар, Цэн-
тральны РАУС, 5 сутак арышту

45. Тарасевіч Яўген, Партызанскі
РАУС, 3 сутак арышту

46. Ціхановіч Віталь, Цэнтраль-
ны РАУС, троє сутак арышту

47. Рубанаў Аляксей, асуджаны
судом Цэнтральнага раёну Менску
на 5 сутак арышту

48. Ігнатовіч Андрэй, асуджаны
судом Фрунзенскага раёну Менску
на 5 сутак арышту

49. Піёў Антон, затрыманы на-
пярэдадні 25 сакавіка, асуджаны
судом Фрунзенскага раёну Менску
на 5 сутак арышту.



Новыя сродкі запалохваньня

“Адраджэньнем карнай псіхіяtryі ў Рэспубліцы Беларусь у духу брэжнеўскіх застойных гадоў”, назваў прымусовае зъмяшчэнне актывісткі Крысьціны Шацікавай у псіхіяtryчную бальніцу праваабаронца Валянцін Стэфановіч.

23 сакавіка ўвечары, у цэнтры Магілёву невядомыя запіхнулі актывістку АГП і Маладога Фронту Крысьціну Шацікаву ў чырвоны аўтамабіль “Ніва” і некуды павезлы. Да суботняга вечару пра ейны лёс нічога не было вядома. Пра зынкненне Крысьціны Шацікавай яе маці Святлане паведаміў па тэлефоне невядомы — ён называўся прадстаўніком АБСЕ. З вялікай цяжкасцю ў прысутнасці журналістаў урачы призналіся маці, што Крысьціна Шацікова ўтрымлівала менавіта ў Магілёўскай псіхіяtryчнай бальніцы.

“Адраджэньнем карнай псіхіяtryі у Рэспубліцы Беларусь у духу брэжнеўскіх застойных гадоў”, — назваў гэтае прымусовае зъмяшчэнне актывісткі ў псіхіяtryчную бальніцу праваабаронца Валянцін Стэфановіч: “Паводле Закону аб псіхіяtryчнай дапамозе, такая дапамога аказваецца асобе толькі з яе згоды. А выключэнне прадугледжанае толькі адно: калі асоба ўяўляе небяспеку для людзей, што знаходзяцца побач або для ўласнага здароўя. Шацікова была затрыманая на вачах у сябру ў цэнтры гораду невядомымі ў цывільнім, якія запхнулі яе ў аўтамабіль і зьвесьлі ў невядомым накірунку. Затым яе не маглі доўга адшукаць

ні родныя, ні сябры. Пракуратура павінна даць ацэнку дзеянням медыкаў, якія ўтойвалі інфармацыю пра месца ўтрыманья Крысьціны Шацікавай”.

24 сакавіка стала вядома, што Крысьціну Шацікову працягваюць гвалтам утрымліваць у псіхіяtryчным шпіталі. Як паведаміла дзяжурная доктарка Алена Бат, спатканыні са сваякамі Крысьціне забароненыя. Лёс пацыенткі вырашыць ейны доктар.

Маці Крысьціны Святланы Шаціковай распавядае: “Мне патэлефанавалі і сказалі, што мая дачка знаходзіцца ў вар’ятні ў 12-м аддзяленні. Я пайшла туды. Мне спачатку сустрэлі добра. Спачатку я паграсіла пазваць загадчыцу аддзялення ці дзяжурнага доктара. Хацела патлумачыць: мне толькі паглядзеце, што яна жывая ды здаровая. Калі ж яны даведаліся да каго я, адразу ж сталі злымі і адправілі мяне ў прыёмны пакой. Там сядзела жанчына, якая сказала, што яна ўсяго толькі дзяжурная сястра і шукаць нікога ня будзе”...

Калі ў прыёмны пакой шпіталю Святланы Шацікова прыйшла з журналістамі, дзяжурная доктарка ўё ж паведаміла пра месцаходжанье Крысьціны.



Крысьціна Шацікова.

З дзяжурнай доктаркай сустэрэлася і грамадзкая актывістка Ірына Качарова, на вачах якой адбыўся захоп.

“Прыйшла дзяжурная доктарка Алена Леанідаўна Бат, — гаворыць Ірына Качарова. — Я ёй расказала, што я непасрэдна падала заяву і я з'яўляўся съведком выкрадання Крысьціны і таму маю права азнаёміцца з ейнай справай. Алена Леанідаўна адказала, што ўсю інфармацыю яна дала маці. Потым, калі я сыходзіла, яна сказала, калі мы ня будзем займацца глупствам, то заўтра будзе ўсё нармальна”.

Варта нагадаць, што сёmdзесят гадоў тому, у 1937 годзе, у мурах гэтай магілёўскай вар’ятні быў катаваны і скончыў жыццё самагубствам беларускі пісьменнік і грамадзкі дзеяч Зыміцер Жылуновіч.

25 сакавіка адбылося паседжанье медычнай камісіі. Лекары прынялі рашэнне выпісаць Крысьціну Шацікову з бальніцы.

Актывістка апазіцыі з Магілёвна сустэрэчы з журнaliстамі расказала падрабязнасці свайго скраданья і знаходжанья ў псіхіяtryчнай бальніцы.

Нагадаем, што К. Шацікову затрымалі 23 сакавіка ў Менску і адвезылі ў Магілёў, дзе адбыўся допыт у КДБ. Паводле словаў жанчыны, супрацоўнікі камітэту пераконвалі Крысьціну на ехань 25 сакавіка ў Менск, але яна адмовілася. Амаль адразу па выхадзе з будынку да сп. Шаціковай пад’ехала нейкая машына і людзі ў цывільным зацягнулі туды. Крысьціна сцьвярджае, што ў машыне яе спрабавалі згвалтаваць.

(Працяг на стар. 6)



Менск, плошча Каліноўскага...

19 сакавіка, роўна год таму, у Менску адбыліся шматтысячныя пратэсты беларусаў супраць фальсіфікацыі прэзідэнцкіх выбараў. Каstryчніцкая плошча, на якую менчукі выйшлі адразу пасля закрыцца выбарчых участкаў, была перайменавана ў плошчу Кастуся Каліноўскага, нацыянальнага героя Беларусі. Вынікі прэзідэнцкіх выбараў у Беларусі не былі прызнаныя міжнароднымі экспертамі і назіральнікамі свабоднымі і справядлівымі. Незалежныя эксперты сцьвярджаюць, што адзіны кандыдат у прэзідэнты Аляксандр Мілінкевіч набраў больш за 30% галасаў беларусаў і большасць менчукоў. З улікам таго, што за двух іншых кандыдатаў прагаласавала каля 20 адсоткаў і шмат людзей галасавалі супраць усіх, Мілінкевіч павінен быў выйсці ў другі тур разам з Лукашэнкам. Напрыканцы мінулага году і сам Аляксандр Лукашэнка прызнаўся, што вынікі выбараў былі сфальсіфікованыя.

На Каstryчніцкай плошчы Мен-



Менск, 19 сакавіка,

ску ўвечары 19 сакавіка адбыўся флеш-моб, які зладзілі актыўсты моладзевага дэмакратычнага руху. Арганізаторы флеш-мобу прапанавалі ўдзельнікам акцыі пастаяць некалькі хвілінаў без сцягоў і транспарантаў. Кіроўцы аўтамабіляў сігналілі ў знак салідарнасці з удзельнікамі акцыі і

тымі людзьмі, якія год таму сабраліся на плошчы ў дзень галасавання на прэзідэнцкіх выбараах.

Міліцыянты і амапаўцы зрабілі ўсё, каб выціснуць людзей з плошчы і ня даць прадоўжыцца акцыі.

Перастрахоўка: арыштаваць прэвентыўна

Супрацоўнікі КДБ і міліцыя напярэдадні 25 сакавіка працягвалі перасльед грамадzkіх актывістаў. Цягам двух тыдняў улады прэвентыўна арыштавалі і кінуły ў турмы некалькі дзясяткаў актывістаў моладзевага дэмакратычнага руху ў рэгіёнах і ў Менску. Сайт Аляксандра Мілінкевіча зъмесьціў сьпіс затрыманых і арыштаваных актывістаў дэмакратычнага руху напярэдадні 25 сакавіка...

1. Хведарук Зыміцер (Менск) – 5 сутак
2. Атакулава Людміла (Менск) – 3 сутак
3. Шэдка Яўген (Менск) – 5 сутак
4. Шыдлоўскі Аляксей (Менск) – 5 сутак
5. Вячорка Вінцук (Менск) – абвінавачаны ў хуліганстве, суд 4 красавіка, затрыманы па арт.342 КК, знаходзіцца на Акрэсьціна

6. Січычк Вячаслав (Менск) – абвінавачаны ў хуліганстве, суд 4 красавіка, затрыманы па арт.342 КК, знаходзіцца на Акрэсьціна
7. Корбан Алег (Менск) – затрымліваўся, шукае КДБ
8. Красноў Мікіта (Менск) – падзраецца ў падрыхтоўцы масавых беспадрэдак

9. Шацікова Крысціна (Магілёў)
10. Старасціна Наталія (Віцебск) – аштрафаваная судом на 10 базавых велічыняў (310 500 рублёў), крымінальная справа па арганізацыі групавых дзеяньняў – затрыманая на 3 сутак
11. Рамановіч Аляксандар (Пінск) – 5 сутак
12. Чувак Канстанцін (Пінск) – затрыманы
13. Карлінскі Віктар (Баранавічы) – затрыманы

14. Гарэцкі Барыс (Менск) – 12 сутак
15. Карноў Дзяніс (Салігорск) – затрыманы
16. Кухлей Зыміцер (Масты) – прызначаны суд
17. Урыўскі Аляксандар (Віцебск) – аштрафаваны судом на 10 базавых велічыняў (310 500 рублёў), падзраецца ў крымінальной справе па арт. 342 КК (арганізацыя групавых дзеяньняў) – затрыманы на 3 сутак
18. Азараў Максім (Магілёў) – 7 сутак
19. Банцар Ігар (Гародня) – 10 сутак
20. Саранчукой Вадзім (Гародня) – 5 сутак
21. Фамін Андрэй (Гародня) – 7 сутак
22. Цесьлянок Зыміцер (Гародня) – адлічаны з ГрДУ
23. Зарэмбюк Алеся (Масты) – прызначаны суд, ператрус у кватэры
24. Парсюковіч Сяргей (Віцебск) – затрыманы за распаўсюд газетаў
25. Глушакоў Юры (Гомель) – прызначаны суд
26. Пуціцкі Валер (Рэчыца) – зъбіты невядомымі, затрыманы напярэдадні акцыі
27. Палажанка Наста (Менск)

– выкліканая на адміністрацыйную камісію

28. Галіцкая Кася (Менск) – чаекаецца суд

29. Карповіч Сяржук (Менск) – 3 сутак

30. Кузьняцоў Пётр (Гомель) – дольт у міліцыі, абвінавачаны ў махлярстве

31. Копаць Алеся (Масты) – ператрус на кватэры

32. Вялічкін Уладзімір (Берасце) – затрыманы

33. Ігнатовіч Андруш (Менск) – затрыманы, знаходзіцца на Акressyціна

34. Козел Міхаіл (Жыткавічы) – 3 сутак, хуліганства і абрата дзяржавных асобай.

35. Казека Уладзімер (Драгічын) – абвінавачаны ў хуліганстве.

36. Ясюк Аляксандра (Барысаў) – падзраваная ў падрыхтоўцы масавых беспадрэдак

37. Шыла Уладзімір (Салігорск) – затрыманы, абвінавачаны ў дробным хуліганстве, чакаецца суд

38. Мацкевіч Валер (Бабруйск) – затрыманы, знаходзіцца ў ізалятары часавага ўтрымання, абвінавачваецца ў дробным хуліганстве

39. Радзівончык Уладзімір (Пружаны) – ператрус

40. Паўлава Галіна (Драгічын) – затрыманая за распаўсюд віншаванняў з нагоды 25 сакавіка, паштоўкі канфіскаваныя

41. Перадрычук Людміла (Драгічын) – затрыманая за распаўсюд віншаванняў з нагоды 25 сакавіка, паштоўкі канфіскаваныя

42. Шыцікаў Уладзімір (Гомель) – 5 сутак.

Паразуменьня не атрымалася

(Пачатак на стар. 1-2)

рыемства (съвяткаваньня Дня Волі – рэд.) “груба парушылі рашэньяне менскіх уладаў аб маршруце правядзен’ня акцыі і павінны несьці за гэта адказнасць”. Ён нагадаў, што яшчэ на мінулым тыдні была распачатая крымінальная справа паводле факту падрыхтоўкі да “беспарадка” падчас акцыі 25 сакавіка. “Я не выключаю, што фігурантамі гэтай крымінальнай справы могуць стаць і Вячорка, і Мілінкевіч” – адзначыў кіраунік менскай міліцыі. Паводле ягоных словаў, у межах гэтай крымінальнай справы некалькі чалавек ужо затрымана.

Аляксандр Мілінкевіч тым часам прайшоў медычны агляд. Палітык меў пашкоджаныні на левай руці і адчуваў болі ў супінені, у вобласці хрыбта. Траўмы ён атрымаў 25 сакавіка ад міліцыянтаў. А. Мілінкевіч у атачэнні групы найбліжэйшых паплечнікаў прыкрываў адыхад дэмантрантаў, вёў перамовы з міліцыяй і адбіваў затрыманых. Калі людзей выцікалі з вуліцы Інтэрнацыянальнай, Мілінкевіча съпецназаўцы штурхнулі так, што ён упаў...

Съпецназаўцы таксама да крыві пашкодзілі руку жонкі Мілінкевіча Іны Кулей, якая ўвесе час была побач з мужам.

Пасля інцыдэнту палітык ішоў з



Віцебск, 25 сакавіка.



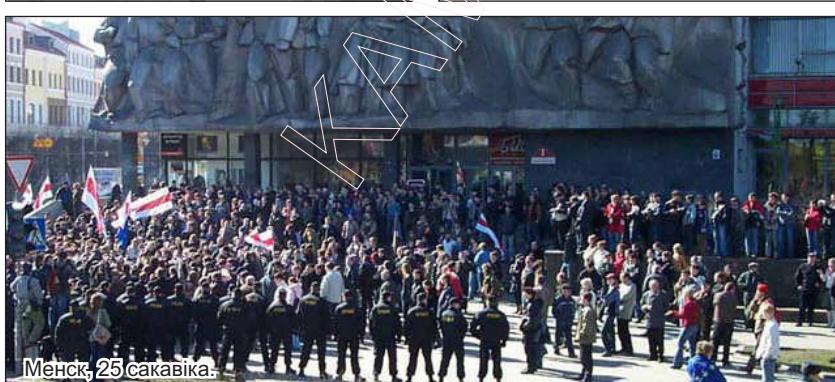
Выступае
Аляксандр Мілінкевіч.

калонай маніфестантаў па Нямізе і праспекце Машэрава, а пасля пераехаў у раён плошчы Якуба Коласа, дзе ўзначаліў тых дэмантрантаў, што перабраліся на праспект Скарэныны з раёну Нямігі.

На словаў прэс-сарактара Мілінкевіча Паўла Мажэйкі, вынікі медагляду дазваляюць спадзявацца, што ў хуткім часе палітык будзе пачуваць сябе добра. Пераломаў на выяўлена. Цяпер А. Мілінкевіч праходзіць курс медычнай рэабілітацыі.



Менск, 25 сакавіка.



Менск, 25 сакавіка.

Новыя сродкі запалохван’ня

(Пачатак на стар. 4)

Пазней, зазначае жанчына, яе адvezылі ў псіхіяtryчны шпіталь, дзе прывязалі да ложкі і калопі псіхатропнымі прэпаратамі, сярод якіх быў сібазон. К. Шацікова кажа, што вельмі кепска пачувала сябе. «Перад вачыма я бачыла нейкія крывававыя плямы. Я абсалютна не хадзіла ў прыбіральню, а таксама ня ела. Калі ў мне стала зусім кепска з сэрцам, то мне далі валідол. Маці

передала мне цыгарэты і шакаладку, а таксама запіску «Я цябе алю». «Алю» – гэта з дзяцінства, тады я не магла вымавіць слова «люблю». Урачы пачалі пытацца, што гэта значыць, я сказала як ёсьць. Яны не паверылі, укалолі мне нейкое рэчыва, каб я заснула і пачалі рабіць поўныя вобушкі».

Крысыціна кажа, што ўрачоў больш цікавіў яе стан здароўя, а адносіны з моладзевымі актывіс-

Журналісты таксама на працы

У лісьце, які БАЖ накіраваў 22 сакавіка міністру ўнутраных спраў Беларусі Уладзіміру Навумаву і начальніку ўпраўлення ўнутраных спраў Менскага гарвыканкаму Анатолю Куляшову, паведамляеца, што, паводле маніторингу канфліктаў у сферах СМИ, супрацоўнікі міліцыі вельмі часта, “асабліва падчас масавых мерапрыемстваў” парушаюць права журналістаў.

Журналіцкая праваабарончая арганізацыя нагадвае, што ў адпаведнасці з артыкулам 39 закона “Аб друку і іншых СМИ” журналісты маюць права прысутнічаць на месцы грамадзкіх значных падзеяў і перадаваць адтоль інфармацыю, у тым ліку рабіць запісы з выкарыстаннем тэхнікі.

“Закон прадастаўляе права журналістам прысутнічаць на месцы правядзен’ня як санкцыянованых, так і несанкцыянованых акцыяў. Пачынавяджэннем статусу журналіста служыць адпаведнае пасьведчанне, якое можа быць аформлена ў выглядзе бэджа”, – падкрэсліваеца ў звароце да кірауніцтва праваахоўных органаў.

БАЖ таксама звязваете ўвагу на то, што, згодна з артыкулам 48 закона аб СМИ, “парушэн’не правоў журналістаў і прымушэн’не журналіста да адмовы ад распаўсюджання інфармацыі прызнаюцца ўшчамленнем свабоды масавай інфармацыі”. Нагадваеца, што беларуское заканадаўства прадугледжвае за падобныя дзеянні дысцыплінарную, адміністрацыйную, крымінальную і іншую адказнасць.

– Патрэба ў такім звароце выклікала тым, што падчас масавых акцыяў супрацоўнікі сілавых структур не заўжды ўсьведамляюць тое, што журналісты таксама на працы. А права выконваюць прафесійныя абавязкі ім гарантую наша заканадаўства, – патлумачыла неабходнасць ліста старшыні ГА “Беларуская асацыяцыя журналістаў” Жанна Літвіна.

Як зазначыла кіраунік журналісцкай арганізацыі, «сёньня ў беларускіх журналістаў ёсьць сумны досьвед, калі ім ня толькі абмяжоўваюць магчымасць атрымліваць інфармацыю, але і прымяняюць фізічную сілу, затрымліваюць, разьбіваюць тэхніку».

тамі і арганізацыямі. «Адны і тыя ж пытаныні яны задавалі па некалькі разоў», – кажа Шацікова.

Крысыціна Шацікова збіраеца правесці незалежную медычную экспертызу, каб пераканацца, што яна здаровая. Таксама яна напісала ліст на імя старшыні Магілёўскага аблвыканкаму Барыса Батуры са скаргай на супрацоўнікаў шпітalu і тых людзей, што яе скралі.

Абвінавачаны і пакараны

*Гомельскі журналіст Анатоль Гатоўчыц
асуджаны паводле аптытаньня ягоных суразмоўцаў, зробленых КДБ*

17 сакавіка Анатоля Гатоўчыца выклікалі позай у прокуратуру. Начальнік аддзелу агульнага нагляду Аляксандр Елісеев азнаёміў яго з раздрукамі інфармацыі з сайту Радыё Свабода. Да раздруковак прыкладаліся пратаколы аптытаньня супрацоўнікамі ўпраўлення Камітэту дзяржаўнай бяспекі Гомельскай вобласці службовых асобаў дзяржустанаваў. Меркаваны гэтых людзей цыталіся ў матэрыялах журналіста.

Пытаныні супрацоўнікамі КДБ задавалі адны і тыя ж: ці давалі суразмоўцы сваю згоду на правядзенне інтэрв'ю амерыканскай радыёстанцыі? Ці ведалі, што журналістам ажыццяўляеца аўдыё (відэа) запіс гутаркі і ці давалі на гэта згоду? Капі б было вядома пра факт выкарыстання размовы ў якасці інтэрв'ю для Радыё Свабода, ці далі б на гэта згоду? Аптытаныя адказвалі на гэтыя і іншыя пытанні адмоўна.

На падставе матэрыялаў супрацоўнікаў КДБ прокуратура зрабіла вынікову, што Анатоль Гатоўчыц працягвае незаконна ажыццяўляць сваю дзеянасць ў інтарэсах замежных СМИ і не папярэджвае суразмоўцу аб tym, што ажыццяўляе запіс размовай. У сакавіку 2006 году журналіст атрымаў афіцыйнае папярэднанне аб недапушчальнасці парушэння п.9 "Палажэння аб знаходжанні і прафесійнай дзеянасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь

прадстаўніцтва і акредытованых у Рэспубліцы Беларусь карэспандэнтамі замежных СМИ".

Цяпер журналіста вінавацяць у "невыкананыні выражанага ва ўстаноўленай заканадаўчай форме патрабавання службовай асобы, якая ажыццяўляе дзяржаўны нагляд..." (арт. 23.1 КоАП). Пратакол аб адміністрацыйным правапарушэнні ад 17 сакавіка 2007 году прокуратура накіравала ў суд.

З выкладзенымі ў пратаколе прэтэнзіямі А.Гатоўчыц ня згодны: "Я журналіст і займаюся журналістыкай. Прэтэнзіі ўпраўлення КДБ і прокуратуры – гэта найперш аблежаванье на прафесію. А таксама фактычнае аблежаванье службовцам на контакты з прадстаўнікамі недзяржаўных СМИ, што парушае, з аднаго боку, прынцып галоснасці дзеянасці дзяржаўных установаў, а з другога – зъяўляеца штучным звужэннем магчымасцяў сродку масавай інфармацыі", – выказаў ён сваё меркаванье службе маніторынгу БАЖ. Анатоль Гатоўчыц працуе рэгіянальным карэспандэнтам інфармацыйнага агенцтва БелПАН. Падрыхтоўка аўдыёматэрыялаў уваходзіць у яго абавязкі згодна з працоўнымі контрактамі.

26 сакавіка ў судзе Цэнтральнага раёну Гомелю была разгледжаная адміністрацыйная справа ў дачыненьні журналіста Анатоля Гатоўчы-

ца. Яго абвінавачвалі ў парушэнні правілаў журналісцкай дзейнасці ў адпаведнасці з артыкулам 40 "Закону аб друку і іншых СМИ", а таксама Палажэнням Савету Міністраў ад 1997 году аб дзейнасці замежных СМИ ў Рэспубліцы Беларусь. У прыватнасці ў tym, што журналіст запісваў размовы, не папярэджваочы сваіх суразмоўцаў, прадстаўляючы журналістам БелПАН, працуочы пры гэтым для іншых СМИ.

Судзьдзя Марына Дамненка пасыльдоўна адхіліла хадайніцтвы адваката аб tym, каб у разглядзе справы ўзыяў удзел сябра БАЖ з адукцыяй юрыста Леанід Судаленка, каб Леанід Судаленка выступіў у якасці съведка. Судзьдзя двойчы адмовіла, каб у якасці съведак у суд былі выкліканы службовыя асобы, у чыёх аптытаньнях, складзеных супрацоўнікамі КДБ па Гомельскай вобласці съцвярджаеца, што Анатоль Гатоўчыц не папярэджваў іх пра запіс размовы для публічнага карыстання.

Такім чынам, на разгляд справы не былі дапушчаныя актыўісты грамадзянскіх арганізацый Гомеля і вобласці, а таксама журналісты – ўсяго лікам 21 чалавек.

Анатоль Гатоўчыц пакараны штрафам – 2 базавыя велічыні. Судзьдзя Марына Дамненка вынесла гэтае рашэнне цягам 15 хвілінай...

Анатоль Гатоўчыц намераны абскардзіць пастанову суда.

У позве – адмоўлена

Суд прызнаў, што генерал Сівакоў можа захапляцца Гітлерам

120 сакавіка ў судзе Фрунзенскага раёну г. Менску адбыўся судовы працэс, ініцыяваны сябрам Сойму БНФ Валянцінай Свяцкай супраць былога міністра ўнутраных справаў Юрыя Сівакова. Падставай для суда стала публікацыя ў часопісе "Спецназ" №4 за 2006 год, у якім аўтар артыкулу, генерал Юры Сівакоў, захапляўся пэўнымі вытрымкамі з кодэксу нямецкага афіцэра, напісанага Адольфам Гітлерам...

Суд прыняў рашэнне: адмовіць спадарыні Свяцкай у яе зыску да генерала Сівакова.

Валянціна Свяцкая падала позыв ў суд на былога міністра Юрыя Сівакова яшчэ ў мінулым годзе. Справа, аднак, расцягнулася на некалькі месяцаў. На судовыя паседжанні сам Юры Сівакоў не зъяўляеца, а ягоныя інтарэсы прадстаўляла іншая асoba.

Валянціна Свяцкая патрабавала кампенсацыю за насененія маральнага страдаў ў памеры 60 мільёнаў рублёў.

"На другім судовым паседжанні былі заслушаныя абодва бакі. Юры

Сівакоў на паседжанні не прыйшоў. Яго інтарэсы прадстаўляў Альберт Тайнаў. Яны папрасілі прабачэння за тое, што былі абражаныя мае патрыятычныя пачуцьці, ім было вельмі прыемна, што ў Беларусі яшчэ нехта мае такія пачуцьці. Прадстаўнік ад сп. Сівакова паводзіў сябе вельмі дзіўна: адразу ён быў прадстаўніком грамадзкага аб'яднання, пазней, калі пытаныні датычыліся канкрэтна часопісу, то ён нічога сказаць ня змог", – распавяяла сп. Валянціна Свяцкая.

Пасыльдзенку суд працягнуў паседжанні. Было прынятае рашэнне адмовіць спадарыні Свяцкай у яе зыску.

"Рашэнне было матываванае tym, што артыкул меў публістычныя характеристар. Таму суд пастановіў, што нічога страшнага няма ў tym, што ўпамінаеца ў ім Адольф Гітлер. Гэтае рашэнне я буду абскарджаць у гарадзкім і вярхоўным судах, а калі трэба, то і ў ААН. Я прайду ланцужок да канца", – заяўляла сп. Свяцкая.

Абараняць інтарэсы спадарыні



Юрый Сівакоў

Свяцкая у судзе меўся юрист партыі БНФ Уладзімір Лабковіч, але суд адмовіў праваабронцу ў гэтым праве, гарантаваным, між іншым, законам аб палітычных партыях.

"Роўнай замены яму няма"...

**але Акторму Паўлу Харланчуку
суд адмовіў у аднаўленьні на працы**

Слуханыі па справе вядучага актора Рускага тэатру Паўла Харланчука аб аднаўленні на працы пачаліся яшчэ 1 сакавіка і працягваліся некалькі дзён. 20 сакавіка суд Маскоўскага раёну прыняў рашэнне па справе: судзьдзя Шастакоў палічыў звольненне маладога актора і рэжысёра законным і адмовіў яму ў задавальнені зыску да Нацыянальнага акаадэмічнага драматычнага тэатру імя Горкага, нягледзячы на тое, што звольненне адбылося з яўным парушэннем працоўнага заканадаўства.

Згодна з дзеючым у Беларусі працоўным заканадаўствам, найманык абавязаны прапанаваць работніку, якія прызнаны неадпавядочым заемаемай пасадзе (а менавіта па гэтай прычыне і быў звольнены Павел Харланчук), іншую вакансію, якая мaeца на гэты час на падпрыемстве, нават з пераадукцыяй(!). Разрыў працоўнага контракту магчымы толькі ў тым выпадку, калі работнік адмовіцца ад пропанаванай вакансіі.

У выпадку з Паўлам Харланчуком адвакатам быў зроблены афіцыйны

запыт. Аказалася, што ў тэатры была вакансія, якую адміністрацыя актору не пропанавала. Гэта лішні раз пацвярджае той факт, што ад Паўла Харланчука праста хацелі пазбавіцца за ягоныя прынцыпавыя перакананыні, якія не змагло прыняць кірауніцтва Рускага тэатру. Што тычыцца творчых здолнасцяў актора і рэжысёра Харланчука, то як адзначыў Аляксандар Ткачонак: "Павел самы таленавіты актор нашага тэатру, які цалкам адпавядае высокаму званню артыста. Роўнай яму замены няма і страты тэатру з ягоным звольненiem могуць быць яшчэ большыя".

Нагадаем, што Павел Харланчук, удзельнік сакавіцкіх акцыяў пратэсту на Каstryчніцкай плошчы ў Менску, герой кнігі "Верым! Можам! Пераможам!", быў звольнены ў сінэжні 2006 году. Звольненію папярэднічала адхіленне вядучага актора і рэжысёра НАДТ ад удзелу ў съектаклях. У сінэжні атэстацийная камісія прыняла рашэнне аб "неадпаведнасці П. Харланчука заемаемай пасадзе актора вышэйшай катэгорыі".

Дзяржава ня хоча ахоўваць Курапаты ад вандалаў...

Дасьледчык сталінскіх рэпресіяў Ігар Кузьняцоў 21 сакавіка паведаміў, што супрацоўнікі Менскага РУУС другі раз адмовіліся ад распачынання крымінальной справы па факце разбурэння ў Курапатах гэтак званай „лавы Клінтана”. Па словах Кузьняцова, першы раз міліцыя адмовілася рассыльедаваць разбурэнне 15 лютага з-за адсутнасці складу злачынства. Другую пастанову аб адмалуленні ў распачынанні справы міліцыя вынесла 19 сакавіка: "Тут адмалуленне матывуеца „адсутнасцю грамадзкага небяспечнага дзеяньня”. Апрача таго, зазначаеца, што „лава Клінтана” коштам 875 тыс. рублёў не зьяўляеца гісторыка-культурнай каштоўнасцю, а разбурэнне памятнага знаку кваліфікуюца як не ўстаноўлены факт парушэння грамадзкага парадку”.

Кузьняцоў паведаміў таксама, што 20 сакавіка ва УУС Менскага аблвыканкаму адбылася сустрэча з прадстаўнікамі аргкамітэту па ўзвекавечненні памяці ахвяраў сталінізму, на якой прагучала блюзнерская прапанова: "Грамадзкасці было рэкамендавана адшукать сродкі для аплаты аховы Курапатаў супрацоўнікамі дэпартаменту аховы МУС..." .

Рэктараў ВНУ папярэдзілі

Прадстаўнікі руху "За Свабоду" даслалі лісты рэктарам амаль 30 беларускіх універсітэтаў з папярэджаннем аб персанальнай адказнасці за кожны выпадак адлічэння студэнтаў-удзельнікаў апазіцыйных вулічных акцыяў.

Рэктары менскіх ВНУ атрымаюць лісты 21 сакавіка. У навучальныя ўстановы, якія знаходзяцца ў абласцных гарадах, лісты прыйдуть 22 сакавіка.

Паводле дадзеных групы грамадзянскага назірання руху "За Свабоду", за ўдзел у вулічных акцыях апазіцыі летасі з вучобы адлічылі больш за трох сотня студэнтаў. Большаясць выключаных з ВНУ, якія знаходзяцца ў Менску — БДУ, Педагагічнага ўніверсітэту імя М. Танка, з Універсітэту інфарматыкі і радыёэлектронікі, БНТУ, эканамічнага, тэхналагічнага і аграрнага-тэхнічнага ўніверсітэтаў, а таксама з Акадэміі музыкі, паведамляе Радыё Свабода.

— Камітэт дапамогі палітэрэпрэсаваным "Салідарнасць" падлічваў усе выпадкі, якія адбываліся са студэнтамі летасі пасыль вясновых падзеяў, — кажа старшыня Камітэту дапамогі палітэрэпрэсаваным і іх сем'ям Іна Кулей. — Разам з іншымі праваабаронцамі мы пільна сочым за тым, што адбываецца ў акаадэмічным асяроддзі. Студэнты вымушаныя пакідаць краіну і вучыцца ў замежжы. Яны не хацелі гэтага, але былі змушаныя. Мы хочам, каб гэта не пайтарылася.

На працягу двух апошніх тыдняў некаторых актывістаў незарэгістраванай арганізацыі Малады Фронт выклікалі да дэканаў і там уручалі ім позывы на дэльты. Але ўдзел у незарэгістраванай арганізацыі пакуль не меў для іх негатыўных наступст-

«Гісторыя ў акоўх палітыкі»

За ўдзел у грамадзкім аб'яднанні незалежных гісторыкаў пагражает звольненіе

Далучэнне навукоўцаў-гісторыкаў да аргкамітэту па стварэнні грамадзкага аб'яднання незалежных гісторыкаў пацягне за сабой звольненіе. Такое папярэджанье вылучыла кіраўніцтва Інстытуту гісторыі Нацыянальнай Акадэміі навук да сваіх супрацоўнікаў, якое было агучанае 20 сакавіка на паседжанні аргкамітэту.

Гісторыкі арганізуюць самаабарону ад псеўдадавучоных- "лысенкаў" у мантыях. Гаворка ідзе пра рэпрэсіі супраць навукоўцаў, якія даследуюць перыяд сталінскіх рэпресіяў. З працы (з таго самага) Інстытуту гісторыі, які разам яшчэ з чатырма

інстытутамі мяркуеца аб'яднаць у адну навуковую ўстанову) звольнены Ніна Стужынская, старшыня аргкамітэту, Тацяна Процька, Генадзь Сагановіч, Андрэй Кіштымаў, Сяргей Тарасаў, Яўген Анішчанка, не зацвярджаюцца няўгодныя цяперашнім ідэалогіі тэмы навуковых даследаванняў.

Вышэйшая атэстацийная камісія 14 сакавіка адмовілася зацвярджаць кандыдатскую дысертацыю на тэму "Штодзённае жыццё беларускага грамадзтва ў 1944-1953 гады" Ірыны Кашталян. «У гісторычнай навуцы ўжо стала характэрным звольненіем, перашкоды ў публіка-

цы, незацвярдженіе навуковых ступеняў за імкненне аб'ектыўна разглядаць розныя гісторычныя праблемы. I, наадварот, зацвярдзеніе дысертацыі і даваньне ўзнагародаў за працы, якія ня маюць вялікай навуковай значнасці”, — кажа Ірына Кашталян.

20 сакавіка Генадзь Сагановіч пропанаваў правесьці канферэнцыю «Гісторыя ў акоўх палітыкі», якая данясе да грамадзтва праблему ідэалагізацыі гісторычнай навуки, у прыватнасці, зацвярдзеніе дысертацыяў у Вышэйшай атэстацийнай камісіі Беларусі.